

У СВЕТУ И ВЕЛИКУ СУБОТУ НА ВЕЧЕРЊИ

Око деветог часа дана (тј. око три сата после подне) (или кад је уобичајено), клепа се за вечерњу. Свештеник се облачи у пуне одежде, и када благослови, почињемо почетни Псалам. Затим Јектенија велика. Онда, Господе, завиках..., Глас 1. (У манастирима сви свештеници и ђакони, када се стигне до стиха: Пашће у мрежу своју... чине поклон, одлазе и облаче се и они у одјејање, и врше проскомидију).

Постављамо стихове на 8. А певамо стихире вакрсне Осмогласника 3, и од стиховњих једну.

Вакрсне, Глас 1.

Вечерње наше молитве, прими Свети Господе, и даруј нам опроштај грехова, јер си једини који си показао у свету Вакрсење.

Опколите народи Сион, и обухватите га, и дајте славу у њему Вакрслом из мртвих, јер је Он Бог наш, Који нас избавља од безакоња наших.

Ходите народи запевајмо, и поклонимо се Христу, славећи његово из мртвих Вакрсење, јер је Он Бог наш, Који је од преваре непријатељске свет избавио.

Страдањем твојим Христе, од страдања се ослободисмо, и Вакрсењем твојим од трулежи се избависмо; Господе, слава Теби.

Благословен си, Господе, научи ме наредбама Твојим.

ПРВА СТАТИЈА

КАТИЗМА 17. Псалам 118.

1. Благо онима којима је пут чист, који ходе у закону Господњем.

Животе Христе, у гроб си положен био, и анђелске војске се ужасаваху, славећи Твоје снискођење.

2. Благо онима који чувају откривења Његова, свим срцем траже Га.

Животе како умиреш? Како и у гробу боравиш, а рушиш царство смрти, и мртве из Ада вакрсаваш?

3. Који не чине безакоње, ходе путевима Његовим.

Величамо Те Исусе Царе, и поштујемо погреб и страдања твоја, којима си спасао нас од пропasti.

4. Ти си дао заповести своје, да се чувају добро.

Исусе Свецаре, Који си поставио мере земљи, у малом гробу данас боравиш, подижући мртве из гроба.

5. Кад би путови моји били управљени да чувам наредбе Твоје!

Исусе Христе мој, Царе свега, шта си тражио дошавши онима који су у Аду? или да избавиш род човечији?

6. Онда се не бих постидео, пазећи на заповести Твоје;

Господар свега, види се мртав, и у нови гроб положе се, Онај који је испразнио гробове мртвих.

7. Хвалио бих Те с правим срцем, учећи се праведним законима Твојим.

Животе Христе, у гроб си положен био, и смрћу својом смрт си уништио, и источио си живот свету.

8. Чуваћу наредбе Твоје, немој ме оставити сасвим.

Са злочинцима као злочинац, био си сматран, Христе, оправдавајући све нас, од злочина старог кушача.

9. Како ће младић очистити пут свој? Владајући се по Твојим речима.

Диван лепотом изнад свих људи, као безобличан јавља се мртав, Онај Који је украсио природу свега.

10. Свим срцем својим тражим Тебе, не дај ми да зађем од заповести Твојих.

Ад како ће поднети, долазак Твој, Спасе, а да сместа помрачен не буде разорен, ослепљен блистањем зоре светlostи Твоје.

11. У срце своје затворио сам реч Твоју, да Ти не грешим.

Исусе сладки мој, и спасоносна светlostи, како си се сакрио у гробу мрачном? О неисказаног и неизрецивог трпљења!

12. Благословен си, Господе, научи ме наредбама својим.

У недоумици је и природа умна, и множина бестелесна, Христе, због тајне неисказаног и неизрецивог Твога погреба.

13. Устима својим јављам све судове уста Твојих.

О чуда необичних! О ствари нових! Давалац даха мог, носи се бездахан, сахрањиван рукама Јосифовим.

14. На путу откривења Твојих радујем се као за велико богатство.

И у гроб си зашао, и од недара, Христе, Оца Твог, никада се ниси Ти одвојио; то је чудно и преславно уједно.

15. О заповестима Твојим размишљам, и пазим на путове Твоје.

Истинити Цар неба и земље, ако си и у маленом гробу затворен, сва твар Те је познала, Исусе.

16. Наредбама Твојим тешим се, не заборављам речи Твоје.

Kада си положен у Гроб, Саздатељу Христе, темељи се Ада поколебаше, и гробови се људи отворише.

17. Учини милост слузи своме, да бих живио и чувао реч Твоју.

Oнај који држи земљу десницом, умртвљен телом држи се под земљом, избављајући мртве од адскога ропства.

18. Отвори очи моје, да бих видео чудеса закона Твога.

Iз трулежи уста, живот мој, Спаситељу, кад си умро и мртвима дошао, и поломио довратнике Ада.

19. Гост сам на земљи, немој сакрити од мене заповести твојих.

K'о светлости свећњак, Тело Божје сада, скрива се под земљу као под спудом, и одгони таму која је у Аду.

20. Изнеможе душа моја желећи без престанка познати судове твоје.

Sабира се мноштво умне војске, са Јосифом и Никодимом, да Тебе несместивог погребу у гробу малом.

21. Ти си страшан проклетим охолицама, које застрањују од заповести твојих.

Умртвљен си вольно, и стављен под земљу, животочни Исусе мој, да би мене оживио умртвљена преступом горким.

22. Одврати од мене руг и срамоту, јер чувам откривења твоја.

Cва твар измени се страдањем Твојим, Исусе, јер све састрадаваше Теби, знајући Те, Речи, као Сведржитеља свега.

23. Седе кнезови и договарају се на мене; а слуга твој размишља о наредбама твојим.

Aд свепрождрљиви у утробу своју, примивши Те Исусе, камен живота као мртва, поврати мртве које прогута од века.

24. Откривења су твоја утха моја, саветници моји.

Угроб нови, положен си био, Христе, и природу си људску обновио, вакрснувши богодолично из мртвих.

25. Душа моја лежи у праху; оживи ме по речи твојој.

Сишао си на земљу, да спасеш Адама, но не нашавши га на земљи, Владико, чак до Ада сишао си тражећи га.

26. Казујем путове своје, и чујеш ме; научи ме наредбама својим.

Затресе се страхом, сва земља, Речи, и Даница зраке своје сакри, када се у земљу сакри твоја највећа светлост.

27. Уразуми ме о путу заповести својих, и размишљаћу о чудесима твојим.

Као човек, дакле, умиреши својом вољом, Спасе, а као Бог мртве си подигао из гроба, и дубине греховне.

28. Сузе пролива душа моја од туге, окрепи ме по речи својој.

Кропећи Те, о Исусе, сузоточним ридањем, Пречиста матерински вапијаше: како ћу Те, Сине сахранити?

29. Пут лажни уклони од мене и закон свој даруј ми.

Као зрно пшенично, зашавши у недра земље, узвратио си пребогат клас, вакрсавши људе који су од Адама.

30. Пут истини изабрах, законе твоје тражим.

Под земљу се сакри, као сунце сада, и ноћу смртном покрио се јеси; но изграли најсветлији Спасе.

31. Прионух за откривења твоја, Господе; немој ме осрамотити.

К'о што месец, Спасе, сунчани круг скрива, и Тебе, гроб је сада сакрио, који си смрђу скончао телесно.

32. Путем заповести твојих трчим, јер си раширио срце моје.

Живот Христос окусивши смрт, ослободи људе од смрти, и сад свима дарује живот.

33. Покажи ми, Господе, пут наредба својих, да га се држим до краја.

Умртвљеног некада Адама завишћу, сада узводиш к животу умртвљењем својим, показујући се, Спасе, нови Адам у телу.

34. Уразуми ме, и држаћу се закона твога, и чувати га свим срцем.

Гледајући Те, Спасе, опружена мртва нас ради, Умни чинови се ужасаваху, покривајући се крилима.

35. Постави ме на стазу заповести својих, јер ми је она омиљела.

Скинувши Те, Речи, с дрвета мртва, у гроб Те сада Јосиф положи, но вакрсни спасавајући све као Бог.

36. Превиј срце моје к откровењима својим, а не к лакомству.

Био си, Спасе, радост Анђела, сада си им постао и узрок жалости, гледајући Те телом без даха мртва.

37. Одврати очи моје да не гледају нишавила, путем својим оживи ме.

Узнесен бивши на дрво, и живе људе саузноши, а будући под земљом, вакрсаваш оне који под њом леже.

38. Испуни слузи својему реч своју да те се боји.

Као лав, Спасе, уснувши телом, као неки лавић мртвав устајеш, одбацивши старост телесну.

39. Уклони руг мој, којега си плашим; јер су судови твоји благи.

Био си прободен у ребра, Ти који си узео ребро Адамово, и од њега саздао Еву, и источио си изворе очиститељне.

40. Миле су ми заповести твоје, правдом својом оживи ме.

Утајности некад жртвоваху јагње, а Ти јавно жртвован бивши Незлобиви, сву твар си очистио, Спасе.

41. Нека дође на ме милост твоја, Господе, помоћ твоја по речи твојој.

Ко ће исказати страшни начин, ваистину нови! јер Онај који влада тварју, данас страдање прима и умире за нас.

42. И ја ћу одговорити ономе који ме ружи; јер се уздам у реч твоју.

Ризничар живота, како се гледа мртвав? говораху ужаснути Анђели; и како се у гроб закључава Бог?

43. Немој узети нигда од уста мојих речи истине, јер чекам судове твоје.

Из ребра Твога, Спасе, копљем прободеног, точиш живот животом из живота, који ме је спасао и оживљаваш ме с њим.

44. И чуваћу закон твој свагда, до века и без престанка.

Распрострт на дрвету, сабрао си људе, а прободен у ребра животочна, свима си источно опроштај, Исусе.

45. Ходићу слободно, јер тражим заповести твоје.

Благолики Јосиф, Спасе, са страхом те опрема, и сахрањује долично као мртва, и ужасава се изгледа твога страшног.

46. Говорићу о откровењима твојим пред царевима, и нећу се стидети.

Под земљу сишавши вољно као смртан, узводиш од земље ка небу, отуда отпале, Исусе.

47. Тешићу се заповестима твојим, које љубим.

Иако си био виђен мртав, но живећи као Бог, умртвљене људе оживео си, умртвивши мога умртвитеља.

48. Руке своје пружам к заповестима твојим, које љубим, и размишљам о наредбама твојим.

О радости оне! О сладости многе! којима си, Исусе, испунио оне у Аду, засијавши светлост у дубинама мрачним.

49. Опомени се речи своје к слузи својему, на коју си ми заповедио да се ослањам.

Клањам се страдању, певам твој погреб, величам моћ твоју, Човекољубче, којима се ослободих од страсти убитачних.

50. У невољи мојој теши ме што ме реч твоја оживљава.

Мач на Тебе обнажи се, Христе, и мач моћнога се отупљује, а мач Едемски бива побеђен.

51. Охоли ми се ругају веома; али ја не одступам од закона твојега.

Овца Јагње гледајући мртво, пробадана оштрицом ридаше, покренувши и стадо да вапије.

52. Памтим судове твоје од искона, Господе, и тешим се.

Иако се у гроб сахрањујеш, иако у Ад силазиш, ипак си, Спасе, гробове испразнио, и Ад си обнажио, Христе.

53. Гнев ме обузима на безбожнике, који остављају закон твој.

Својом вољом, Спасе, сишавши под земљу, оживио си умрле људе, и узвео их у славу Очеву.

54. Наредбе су твоје песма моја у путничком стану мояjem.

Један од Тројице, нас ради у телу претрпе срамну смрт, сунце се ужасава а дрхти земља.

55. Ноћу помињем име твоје, Господе, и чувам закон твој.

Као из горког извора, потомци Јудина племена, у ров положише, хранитеља манодавца Џуса.

56. То је моје, да чувам заповести твоје.

Судија на суду стаде, пред неправедним судијом, и осуђен би на смрт неправедну, на дрвету крсном.

57. Дио мој ти си, Господе; наумио сам чувати речи твоје.

Горди Израиљу, убиствени народе, шта ти би да Вараву ослободиш, а Спаса крсту да предаш?

58. Молим ти се из свега срца, смилуј се на ме по речи твојој.

Ти који си руком твојом саздао Адама од земље, и њега ради постао човек природом, и разапет био по вољи својој.

59. Разматрам путове своје, и обраћам ноге своје к отк rivењима твојим.

Послушавши, Речи, Оца Твога, сишао си чак до Ада страшнога, и ваксрсао си род људски.

60. Хитим, и не затежем се чувати заповести твоје.

Авај мени, Светлости света! Авај мени, Светлости моја! Исусе мој свежељени, вапијаше Џева ридајући горко.

61. Мреже безбожничке опколише ме, али закона твојега не заборављам.

Завидљиви, злочиначки и убиствени народе, барем да се застидисте плаштанице и самога убруса, Ва скрслога Христа.

62. У по ноћи устајем да те славим за праведне судове твоје.

Ходи убицо, нечисти учениче, и покажи ми начин твоје злоће, којим си постао издајник Христа.

63. У једници сам са свима који се тебе боје и који чувају заповести твоје.

Као неки човекољубац, претвараш се безумни и слепи, свепагубни и немилосрдни, продавши Миро за но вац.

64. Доброте је твоје, Господе, пуна сва земља; наредбама својим научи ме.

Какву си цену имао, за небеско Миро? За Много ценога шта си као достојно примио? Безумље си нашао најпроклетији Сатано.

65. Учинио си добро слузи својему, Господе, по речи својој.

Ако си сиромахољубац, и жалиш за миром изливеним за очишћење душе, како за злато продајеш Светлозарнога?

66. Доброј мисли и знању научи ме, јер заповестима твојим верујем.

О Божија Речи! О радости моја! Како да поднесем твој тридневни погреб? Сада ми се кида утроба матерински.

67. Пре страдања свога путах, а сад чувам реч твоју.

Ко ће ми дати воду, и изворе суза? Богоневестна Дјева вапијаше, да оплачем слаткога ми Исуса.

68. Ти си добар, и добро чиниш; научи ме наредбама својим.

Авај мени, горе и увале, и множино људи, плачите и сви ридајте са мном, Матером Бога вашега.

69. Охоли плету на мене лаж, али се ја свим срцем држим заповести твојих.

Када ћу видети, Спасе, Тебе безвремену светлост, радост и сладост срца мојега? Дјева горко вапијаше.

70. Задригло је срце њихово као сало, а ја се тешим законом твојим.

Иако си Ти, Спаситељу, као камен одрезан, примио сечење, ипак си реку живу источио, као извор живота.

71. Добро ми је што страдам, да се научим наредбама твојим.

Ми који се напајамо двоструком реком, изливеном из ребра твога, као из једног извора, бесмртни налазимо живот.

72. Милији ми је закон уста твојих него тисуће злата и сребра.

Вољом показао си се, Речи, у гробу мртав, но живиш, и људе као што си предрекао, подижеш Спасе мој, васкрсењем својим.

Слава: Певамо Те, Речи, Тебе Бога свих, са Оцем и Светим Твојим Духом, и славимо твој божански погреб.

И сада: Блаженом Те називамо, Богородице чиста, и поштујемо верно тридневно погребење, Сина Твога и Бога нашег.

И опет ПРВИ ПРИПЕВ оба хора заједно.

Затим, ЈЕКТЕНИЈА мала, и ВОЗГЛАС.

Јер се благослови Име твоје, и прослави се Царство твоје, Оца, и Сина, и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

66. Појци: Амин. **СВЕШТЕНИК, покадивши, почиње** моја! **ДРУГУ СТАТИЈУ:**

67. М. Почиње лева певница са умилењем тропар:

Достојно је величати Тебе Животодавца, Који си на Крсту руке раширио, и сатро моћ непријатеља.

73. Руке твоје створиле су ме и начиниле ме; уразуми ме, и научићу се заповестим твојим.

Достојно је величати Тебе Саздатеља свега, јер твојим страдањем имамо бестрашће, избавивши се од трулежности.

74. Који се тебе боје, видеће ме, и радоваће се што се уздан у твоју реч.

Ужасну се земља, и сунце се сакри, Спасе, када си Ти незалазна светлост, Христе, зашао у гроб телесно.

75. Знам да су судови твоји, Господе, праведни, и по правди ме караш.

Уснуо си, Христе, природно-животним сном у гробу, и из тешког сна греховног, подигао си род људски, као Бог.

76. Нека буде доброта твоја утеша моја, као што си рекао слузи својему.

Једина од жена, без болова родих Те, Чедо, а сада као Родитељка неподношљиве болове трпим због страдања твога, говораше Чиста.

77. Нека дође к мени милосрђе твоје, и оживим; јер је закон твој утеша моја.

Ужасаваху се, Спасе, Серафими, гледајући те горе неразлучна са Оцем, а доле мртва опружена по земљи.

78. Нек се постиде охоли; јер ме без кривице оборише. Ја размишљам о заповестима твојим.

Раздире се храмовна завеса због твога распећа, скривају светлост небеска светила, Речи, када се Ти, Сунце, сакри под земљу.

79. Нек се обрате к мени који се тебе боје, и који знаду откривења твоја.

Ти који си у почетку једним мигом утврдио куглу земље, бездахан као човек зашао си под земљу, ужасни се небо од овог призора.

80. Срце моје нека буде савршено у наредбама твојим да се не постидим.

Зашао си под земљу, Ти који си руком својом саздао човека, да поворке људи од пада подигнеш, свесилном својом десницом.

81. Чезне душа моја за спасењем твојим, реч твоју чекам.

Ходите да свештени плач отпевамо Христу умрлом, као некад жене Мироносице, да са њима и ми чујемо: Радуј се.

82. Чезну очи моје за речју твојом; говорим: кад ћеш ме утешити?

Заиста си Ти, Речи, Миро непотрошivo, зато Ти и миро приношају, као мртвацу живом, жене Мироносице.

83. Постадох као мијех у диму, али твојих наредаба не заборавих.

Погребен разараши царства адова, Христе, а смрт смрћу усмрћујеш, и од трулежи ослобађаш земнорођене.

84. Колико ће бити дана слуге твојега? кад ћеш судити онима који ме гоне?

Премудрост Божија која излива струје живота, залазећи у гроб оживљава, оне који су у незалазним месима Ада.

85. Охоли ископаше ми јamu насупрот закону твојему.

Да обновим разрушену људску природу, хотећи рајен сам смрћу телесно, Мати моја не кидај се ридањем.

86. Све су заповести твоје истина; без крвице ме гоне, помози ми.

Зашао си под земљу Светлоносче правде, и мртве си као из сна подигао, одагнавши сваку таму која је у Аду.

87. Умало ме не убише на земљи, али ја не остављам заповести твојих.

Семе двоструко природо-животно, данас се са сузами сеје у недра земље, но изникавши, свет ће обрадовати.

88. По милости својој оживи ме, и чуваћу откривења уста твојих.

Уплаши се Адам када Бог хођаше по Рају, а радује се када је у Ад сишао, он који је некад пао, а сада подигнут.

89. До века је, Господе, реч твоја утврђена на небесима.

Жртве сузне приноси Ти Мати Твоја, Христе, телом положеном у гробу, но ваксрни као што си предсказао, вапијући.

90. Од колена до колена истина твоја; ти си поставил земљу, и стоји.

Угробу новом сакривајући Те Јосиф побожно, песме погребне богословичне пева Ти, помешане са ридњем, Спасе.

91. По твојој наредби све стоји сад; јер све служи теби.

На Крсту Тебе клинцима прикована, гледајући Мати Твоја, Речи, клинцима горке жалости и стрелама, пробада душу.

92. Да није закон твој био утеша моја, погинуо бих у невољи својој.

Тебе сладост свега гледајући Мати, где Те поје горким пићем, сузами лице умива горко.

93. Заповести твојих нећу заборавити до века, јер ме њима оживљаваш.

Рањавам се љуто и утроба ми се кида, Речи, гледајући твоје неправедно заклање, говораше Пречиста с плачем.

94. Ја сам твој, помози ми, јер тражим заповести твоје.

Како да затворим око сладко и уста твоја, Речи? Како да Те мртводолично погребем? Ужасавајући се вапијаше Јосиф.

95. Безбожници гледају да ме убију; а ја размишљам о твојим откривењима.

Јосиф и Никодим, надгробне песме сада певају умрлом Христу, а са њима певају и Серафими.

96. Свему савршено м видех крај; али је заповест твоја веома широка.

Залазиш под земљу, Спасе, сунце правде, зато се Луна која те је родила жалошћу помрачава, лишавана гледања Тебе.

97. Како љубим закон твој! Вас дан мислим о њему.

Ујасну се Ад, Спасе, гледајући Тебе животодавца, који плениш богатство његово, и подижеш мртве од века.

98. Заповест твоја чини ме мудријега од непријатеља мојих; јер је са мном у век.

Сунце јасно сија после ноћи, Речи, а и Ти засијао си јасно по смрти, вакрснувши као из ложнице.

99. Разумнији постах од свих учитеља својих; јер размишљам о твојим откривењима.

Земља примивши у недра Тебе Створитељу, страхом обузета тресе се, Спасе, пробудивши мртве потресом.

100. Мудрији сам од стараца; јер заповести твоје чувам.

Никодим и благолики Јосиф Христе, помазујући Те мирисима сада новим начином, ужасни се, вапијаху, сва земљо.

101. Од свакога злога пута заустављам ноге своје, да бих чувао реч твоју.

Зашао си Светлотворче, и с Тобом зађе светлост сунца; а твар је страхом обузета, проповедајући Тебе Творца свих.

102. Од наредаба твојих не одступам; јер си ме ти научио.

Камен углачани, крајеугаони покрива Камен; а човек смртан као смртног Бога покрива сада у гроб; ужасни се земљо!

103. Како су слатке језику моме речи твоје, слађе од меда устима мојим.

Види Ученика кога си љубио, и Матер Твоју, Чедо, и дај глас најслађи, викаше плачући Пречиста.

104. Од заповести твојих постадох раузман; тога ради мрзим на сваки пут лажни.

Ти Речи, као давалац живота, на Крсту прострт Јудејце ниси умртвио, него си вакрсао и њихове мртве.

105. Реч је твоја жижак нози мојој, и видело стази мојој.

Најпре, Речи, када си страдао, ниси имао лепоте нити изгледа, али вакрсавши засијао си, украсивши људе божанским зракама.

106. Заклех се да ћу чувати наредбе правде твоје, и извршићу.

Зашао си телом у земљу незалазни Светлоносче, и сунце не могући гледати помрча, још док беше подне.

107. Поништен сам веома, Господе, оживи ме по речи својој.

Сунце, уједно и месец помрчавши, Спасе, показаше се као благоразумне слуге, које се облаче у црну одећу.

108. Нека ти буде угодна, Господе, добровољна жртва уста мојих, и судовима својим научи ме.

Сотник Те познаде као Бога, иако си био умртвљен; Како да Те се коснем рукама, Боже мој? Ужасавам се, вапијаше Јосиф.

109. Душа је моја у руци мојој непрестано у невољи; али закона твога не заборављам.

Заспа Адам, али смрт ребром изводи; а Ти сада уснуо си, Речи Божја, и из ребара твојих истачеш свету живот.

110. Безбожници су ми метнули замку; али од заповести твојих не застраних.

Уснуо си мало, и оживио си помрле, а вакрсавши, Добри, вакрсао си уснуле од века.

111. Присвојих откривења твоја за ва век; јер су радост срцу моме.

Узет си са земље, но источио си вино спасења, животочна Лозо. Прослављам страдање твоје и Крст.

112. Приволео сам срце своје да твори наредбе твоје на век, до краја.

Како Старешине Умних сила поднеше, дрскост распињача, гледајући Те, Спасе, нага, окрвављена, осуђена.

113. Који преступају закон, ја на њих мрзим, а закон твој љубим.

Обручени и најнеправеднији роде Јеврејски, знао си за поновно подизање храма; зашто си осудио Христа?

114. Ти си заклон мој и штит мој; реч твоју чекам.

Уодећу поруге облачиш Украситеља свега, Који небо утврди, и земљу украси дивно.

115. Идите од мене безаконици! И чуваћу заповести Бога свога.

Као пеликан птица рањен у ребра твоја, Речи, оживео си твоју умрлу децу, искалавши им животне изворе.

116. Укрепи ме по речи својој и бићу жив, и немој ме осрамотити у надању мом.

Сунце некада заустави Исус секући туђинце, а Ти си себе сакрио, рушећи началника таме.

117. Утврди ме, и спашћу се, и размишљаћу о наредбама твојим без престанка.

Од Отаких недара остао си неодвојив, Милосрдни, и изволео си да постанеш човек, и у Ад сишао си, Христе.

118. Обараш све који одступају од наредбаба твојих; јер су помисли њихове лаж.

Узет је и распет Онај који је на водама земљу утврдио, и као бездахан сада се у њу положе, а она не подносећи то потреса се страшно.

119. Као гар баџаш све безбожнике на земљи; тога ради омиљеше ми откривења твоја.

Авај мени, Сине, ридаше Неискусомужна говорећи: јер оног Кога се надах да видим као Цара, сада гледам осуђена на Крсту!

120 Дркће од страха твога тело моје, и судова твојих божјим се.

Ово ми Гаврил објави, када слети: царство вечно ће бити, рече Сина мога Исуса.

121. Чиним суд и правду, не дај ме онима који ме гоне.

Јао, изврши се пророштво Симеоново, јер мач твој прободе, срце моје, Емануиле.

122. Одбрани слугу свога на добро његово, да ми не чине силе охоли.

Да сте се, о Јудејци, постидели бар оних мртвих, које васкрсе Животодавац, Којега ви из зависти убисте.

123. Очи моје чезну за спасењем твојим и за речју правде твоје.

Видевши Тебе Христе мој, невидљиву светлост, како се бездахан у гроб сакриваш, ужасну се сунце и помрачи светлост.

124. Учини слузи своме по милости својој, и наредбама својим научи ме.

Плакаше горко свенепорочна Мати Твоја, Речи, када у гробу виде Тебе, неизрецивог и беспочетног Бога.

125. Ја сам слуга твој; уразуми ме, и познаћу откривења твоја.

Нетљена Мати Твоја, Христе, гледајући мртвога Тебе, горко Ти говораше: не буди дugo, Животе, међу мртвима.

126. Ја сам слуга твој; уразуми ме, и познаћу откривења твоја.

Ад страшни уздрхта, када виде Тебе бесмртно Сунце славе, и хитро отпушташе сужње.

127. Тога ради љубим заповести твоје већма него злато и драго камење.

Велики и страшни призор сада се посматра! јер Узрочник живота смрт прима, хотећи да оживи све.

128. Тога ради заповести твоје држим да су верне, на сваки пут лажни мрзим.

Пробадан си у ребра, и прикиван рукама, Владико, Ти исцељујући рану из ребара, и неуздржање руку Прародитеља.

129. Дивна су откривења твоја; за то их чува душа моја.

Раније Рахиљина Сина оплакиваху сви укућани, а сада за Сином Ђевиним рида, збор Ученика заједно с Мајком.

130. Речи твоје кад се јаве, просветљују и уразумљују просте.

Шамаре рукама давању по образу Христу, Који је руком саздао човека, и размрскао чељусти звера.

131. Отварам уста своја да одахнем, јер сам жедан заповести твојих.

Сви верни сада песмама празнујемо, Христе, твоје распеће и погребење, избавивши се од смрти погребом твојим.

Слава: **Б**еспочетни Боже, Савечни Сине и Душе, као Добар укрепи скпитар народа нашега, против непријатеља.

И сада: **Р**одивши живот, свенепорочна Пречиста Ђево, заустави црквене саблазни, и подари мир као Добра.

И опет ПРВИ ТРОПАР оба хора. Затим ЈЕКТЕНИЈА мала, и Возглас: **Ј**ер си Свет Боже наш, Који на престолу славе херувимске почиваш, и Теби славу узносимо Оцу, и Сину, и Светоме Духу, ... **И по ВОЗГЛАСУ:**

СТАТИЈА ТРЕЋА, Глас 3.

Сви нараштаји, песму приносе погребу твоме, Христе мој!

132. Погледај ме и смилуј се на ме, као што радиш с они-ма који љубе име твоје.

Скинувши Те с дрвета Ариматејац, и плаштаницом обвивши, у гроб Те сахрањује.

133. Тврди стопе моје у речи својој, и не дај никакоме безакоњу да облада мноме.

Мироносице дођоше, миро Теби, Христе мој, но-сећи премудро.

134. Избави ме од насиља људскога, и чуваћу заповести твоје.

Ходи сва твари, песме исходне, принесимо Творцу.

135. Светлошћу лица свога обасјај слугу свога, и научи ме наредбама својим.

Као мртвог Живога, сви са Мироносицама, помажимо миром премудро.

136. Очи моје лију потоке, зато што не чувају закона твога.

Јосифе треблажени, погреби тело, Христа живодавца.

137. Праведан си, Господе, и прави су судови твоји.

Оне које исхрани Маном, подигоше пету, на Добротвора.

138. Јавио си правду у откривењима својим, и истину целу.

Оне које исхрани Маном, приносе Спасу жуч, и уједно оцат.

139. Ревност моја једе ме, зато што моји непријатељи заборавише речи твоје.

Онеразумности, и Христоубивства, пророкоубицâ!

140. Реч је твоја веома чиста, и слуга је твој веома љуби.

Као безумни слуга, предаде ученик, бездан премудрости.

141. Ја сам мален и поништен, али заповести твојих не заборављам.

Продавши Избавитеља, остале заробљеник, лукави Јуда.

142. Правда је твоја правда вечна, и закон твој истина.

По Соломону, ров дубок су уста, безаконих Јевреја.

143. Туга и невоља нађе ме, заповести су твоје утеха моја.

На кривим путевима, Јевреја безаконих, трње је и замке.

144. Вечна је правда у откривењима твојим; уразуми ме, и бићу жив.

Јосиф с Никодимом, мртводолично, сахрањује Створитеља.

145. Вичем из свег срца: услиши ме, Господе; сачуваћу наредбе твоје.

Животодавче Спасе, слава моћи твојој, која је Ад разорила.

146. Призивам те, помози ми; држаћу се откривења твојих.

Видећи Те Пречиста, како лежиш, Речи, материински плакаше.

147. Претичем свануће, и вичем; реч твоју чекам.

О слатко моје Пролеће, Чедо моје најслађе! Где зађе твоја лепота?

148. Претичу очи моје јутрењу стражу, да бих размишљао о речи твојој.

Плач подиже, Пречиста Твоја Мати, кад си Ти умро, Речи.

149. Чуј глас мој по милости својој, Господе; по суду свом оживи ме.

Жене с мирисима, дођоше да помажу Христа, божанско Миро.

150. Прикучују се који љубе безакоње; удаљили су се од закона твога.

Смрт смрћу умртвљујеш, Ти Боже мој, божанском силом твојом.

151. Ти си близу, Господе, и све су заповести твоје истина.

Превари се варалица, Преварени се избавља, премудрошћу твојом, Боже мој.

152. Одавна знам за откривења твоја, да си их поставило за ва век.

На дно Адово, низведен би издајник, у бунар трулежи.

153. Погледај невољу моју, и избави ме; јер не заборављам закона твога.

Трње и замке, путеви су свебедног, безумнога Јуде.

154. Прими се ствари моје, и одбрани ме, по речи својој оживи ме.

Погинуће заједно, сви распињачи твоји, Речи, Сине Божји Свеџару.

155. Далеко је од безбожника спасење, јер се не држе наредаба твојих.

У бунару трулежи, погинуће заједно, сви људи крвници.

156. Милосрђе је твоје, Господе, велико; по правоме суду свом оживи ме.

Сине Божји Свеџару, Божје мој, Саздатељу мој, како си страдање примио?

157. Много је противника мојих и непријатеља мојих; али ја не одступам од откривења твојих.

Родитељка Сина, на дрво обешена, гледајући вапијаше.

158. Видим одметнике, и мрско ми је; јер не чувају речи твоје.

Тело Живоносно, Јосиф сахрањује, скупа с Никодимом.

159. Гледај, како љубим заповести твоје, Господе, по милости својој оживи ме.

Вапијаше Ђева, топло сузе ронећи, прободена срца.

160. Основа је речи твоје истина, и вечан је сваки суд правде твоје.

Светлости мојих очију, најслађе Чедо моје, како Тे сада гроб покрива?

**161. Кнезови ме гоне ни за што, али се срце моје боји ре-
чи твоје.**

Не ридај Мати, јер ово страдам, да бих ослободио
Адама и Јеву.

**162. Радујем се речи твојој као онај који задобије вели-
ки плен.**

Прослављам Сине мој, крајње твоје милосрђе, ра-
ди кога ово страдаш.

163. Mrзим на лаж и гадим се на њу; љубим закон твој.

Био си напојен Милосрдни, оцтом и жучом, старо
разрешујући једење.

164. Седам пута на дан хвалим те за судове правде твоје.

Прикован си на Крст, Ти који си некада народ твој,
покривао стубом облачним.

**165. Велик мир имају они који љубе закон твој, и у њих
нема спотицања.**

Мироносице, Спасе, дошавши ка гробу, миро Теби
принеше.

**166. Чекам спасење твоје, Господе, и заповести твоје из-
вршујем.**

Устани, Милосрдни, подижући и нас, из дубина
Адских.

167. Душа моја чува откривења твоја, и ја их љубим веома.

Васкрсни Животодавче, ронећи сузе говори, Мати
која Те је родила.

**168. Чувам заповести твоје и откривења; јер су сви путо-
ви моји пред тобом.**

Похитај да васкрснеш, разрешујући жалост Оне,
Која Те је, Речи, чисто родила.

**169. Нека изађе тужњава моја преда те, Господе! По ре-
чи својој уразуми ме.**

Небеске силе, ужаснуше се од страха, гледајући Те
мртва.

170. Нека дође молење моје преда те! По речи својој избави ме.

Онима који љубављу и страхом, поштују страдања твоја, даруј разрешење грехова.

171. Уста ће моја певати хвалу, кад ме научиш наредбама својим.

Оужасног и страног виђења, Речи Божија, како Те земља покрива?

172. Језик ће мој казивати реч твоју, јер су све заповести твоје праведне.

Носећи Те некада, Спасе, Јосиф бежаше, и сада Те Други сахрањује.

173. Нека ми буде рука твоја у помоћи; јер ми омиљеше заповести твоје.

Оплакује и рида, Тебе умрлога, Спасе мој, Пречиста Мати Твоја.

174. Жедан сам спасења твојега, Господе, и закон је твој утеша моја.

Ужасавају се умови, страног и ужасног погреба, Тебе Создатеља свега.

175. Нека живи душа моја и тебе хвали, и судови твоји нека ми помогну.

Покропише гроб, Мироносице миром, дошавши врло рано.

176. Зађох као овца изгубљена: тражи слугу својега; јер заповести твојих не заборавих.

Мир Цркви, спасење народу твоме, даруј твојим васкрсењем.

Слава: **О** Тројице Боже мој, Оче, Сине, и Душе, помилуј свет.

И сада: **У**достој, Ђево, слуге твоје, да виде Васкрсење Сина Твога.

И опет ПРВИ ТРОПАР, оба хора заједно.

И одмах певамо ове ТРОПАРЕ, на Глас 5.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Ангелски сабор задиви се, видећи међу мртвима, Тебе Спасе, што силу смрти уништи, и са собом Адама подиже, и из пакла ослободи све.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Зашто, о Ученице, мешате миро са сузама жалости? говораше Анђео Мироносицама блистајући у гробу; видите гроб и разумите, јер је Спас васкрсао из гроба.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Врло рано Мироносице хитаху ка гробу твоме наричући; али пред њих стаде Анђео и рече: преста време нарицању, не плачите, него Апостолима вакрсење објавите.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Жене Мироносице, дошавши с мирисима на гроб твој, Спасе, ридаху; а Анђео им рече, говорећи: Што Живога замишљате с мртвима? јер је као Бог вакрсао из гроба.

Слава:

Поклонимо се Оцу, и Сину Његовом, и Светоме Духу; Светој Тројици у једној суштини, кличући са Серафимима: Свет, Свет, Свет јеси Господе.

И сада:

Родивши Животодавца, Ђево, Адама си од греха избавила, а Еви си радост уместо жалости дала; а из Тебе рођени Бог и човек, упути к животу отпале од живота.

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Теби Боже. Трипут.

Затим ЈЕКТЕНИЈА мала. Возглас:

Јер си Ти Цар мира, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

**И певамо Сједални дана, Глас 1. Подобан: Гроб твој
Спасе...**

Јосиф, измоловивши од Пилата пречасно Тело, обвија га плаштаницом чистом, и божанским ароматима миропомазује, и положе у нови гроб. Отуда, уранивши Мироносице жене, завапише: Покажи нам, као што си предсказао, Христе, Вакрсење.

Слава, и Сада, Други, подобан:

Ужаснуше се хорови Анђелски, гледајући Онога који седи у наручју Оца, како се у гроб положе, као мртав – Бесмртни! Њега војске Анђела окружују и славе с мртвима у Аду, као Творца и Господа.

Вакрсење Христово видевши.... не говоримо.

**НО ОДМАХ ПСАЛАМ 50. И ПЕВАМО КАНОН,
ИРМОС по двапут, а тропаре на 12. И опет на крају
Ирмос оба хора заједно. А канон је овај, од прве песме
до шесте, песма Марка монаха, Епископа Идрунског. А
ирмоси су песме жене неке, по имену Касије. Од 6-те
песме до краја, песма је господина Козме. А акrostих
(краестроције) канона је: КЕ СНМЕРОН ДЕ САВАТО
МЕЛПО МЕГА. То јест: а и данас Суботу певам Велику.**

Глас 6. Песма 1.

Ирмос: Онога који је некада таласима морским покрио гонитеља мучитеља, под земљу (данас) скрише потомци онда спасених. Но ми, као девојке, певајмо Господу: Јер се славно прослави.

Господе Боже мој, исходну и надгробну песму певам Теби, Који си ми погребом твојим отворио улазе живота, и смрћу смрт и Ад умртвио.

Тебе горе на престолу, и доле у гробу, Спасе мој, схватајући сва надсветска и подземна бића, потресаху се због твог умртвљења, јер си надумно виђен мртав, Живочишачке.

Да испуниш све славом својом, сишао си у дубину земље; јер од Тебе се не утаји састав мој који је у Адаму; и погребен, мене иструлела новотвориш Човекољубче.

Песма 3.

Ирмос: Тебе који си на водама обесио сву земљу незадржно, твар видевши на Голготи обешена, ужасом многим би обузета, вапијући: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Символе погребења твога показао си, умноживши виђења; а сада тајне твоје богочовечно си разјаснио, и онима у Аду, Владико, који вапију: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Раширио си руке, и сјединио си раније растављене. А савијањем, Спасе, у плаштаници и гробу разрешио си оковане који вапију: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Гробом и печатима, обухваћен си добровољно, Несместиви, јер си богоделатно у делима показао силу твоју, онима који поју, Човекољубче: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Сједален, Глас 1.

Војници, Спасе, који чуваху гроб твој, постадоше као мртви од блистања јавившег се Анђела, који проповедаше женама вакрсење. Тебе славимо трудејки уништиља, Теби припадамо вакрсломе из гроба, и јединоме Богу нашем.

Слава, И сада. Исто

Песма 4.

Ирмос: Авакум провидевши твоје на Крсту смирење, у екстази клицаше: Ти си пресекао државу моћнога, Добри, заједничарећи са онима у Аду, као свемоћан.

Седми дан осветио си данас, којега си раније благословио престанком од делâ; јер ствараш све и сва, и новотвориш суботствујући, Спасе мој, и оживљавајући.

Снагом болега, којим си Ти победио, душа твоја од тела се разлучи, раскидајући двојне везе, смрти и Ада, силом твојом, Логосе.

Ад сретнувши Те, Речи, угорча се, гледајући човека обожена, ранама покривена, и Свemoћноделатна, па од страшног виђења, погибе.

Песма 5.

Ирмос: Видевши Исаија незалазну светлост твога Богојављења, Христе, које се милостиво према нама додило, јутрењујући од ноћи, клицаше: Вакрснуће мртви, и устаће они који су у гробовима, и сви на земљи обрадоваће се.

Ново твориш земнородне, Творче, поставши земљан, и плаштаница и гроб објављују, Речи, тајну која Ти је саприсутна; јер Благоразумни саветник, представља савет Онога који Те је родио, и у Теби ме величанствено новотвори.

Сmrћу смртно, и погребом трулежно претвараш, јер нетљено твориш богодолично, обесmrћујући што си примио; јер тело твоје не виде трулежи, Владико, нити душа твоја чудесним начином у Аду не би остављена.

Из безбрачне произишај, и прободен у ребра, Створитељу мој, из њих си учинио обновљење Еве, поставши Адам; уснувши надприродно сном природноживим, и живот подигавши из сна и трулежи, као Свemoћан.

Песма 6.

Ирмос: Би прогутан, али не задржан у утроби китовој Јона. Јер носећи праобраз Тебе Који си страдао и погребу предан био, као из одаје, из звера изиђе, и говораше стражи: Ви који чувате сујетно и лажно, милост сте себи изгубили.

Убијен си био, али се ниси одвојио, Речи, од тела које си примио, јер ако се и разори храм твој у време страдања, али и тако једна беше Ипостас Божанства и тела твога. Јер у обома Један си Син, Речи Божја, Бог и човек.

Човекоубиствен, но не богоубиствен бј пад Адамов; јер ако и пострада тела твога земљана суштина, али Божанство остале нестрадално; а трулежно твоје на

нетрулежно си променио, и вакрсењем показао си извор живота нетрулежног.

Царује Ад, али не влада вечно над родом човечијим, јер Ти, положивши се у гроб, Моћни, живоначалном десницом браве смрти си развалио, и проповедао си тамо уснулима од века, нелажно избављење, поставши, Спасе, прворођени из мртвих.

Кондак, Глас 6.

Онај који је бездан закључао гледа се мртав, и смиреном и плаштаницом обавијен у гроб се полаже, као смртан – Бесмртник. Жене пак дођоше да Га помажу миром, плачући горко и вапијући: Ова је преблагословена Субота, у којој Христос уснувши, вакрснуће тридневан.

Икос:

Онај који све садржи, узнесе се на Крст, и сва твар рида; видећи Њега нага да виси на дрвету: Сунце зраке сакри, и звезде светлост одбацише, а земља са страхом многим потресаше се, и море побеже, и камење се распаде, а гробови многи се отворише, и устаše тела светих људи. Ад доле стење, и Јudeji се договарају да оклеветају Христово вакрсење. А жене кличу: Ова је преблагословена Субота, у којој Христос уснувши, вакрснуће тридневан.

СИНАКСАР

Стих: Узалуд чуваш гроб, стражо!

Јер не може рака задржати Саможивот.

Усвету и Велику Суботу празнујемо боготелесно погребење Господа Бога и Спаса нашега Исуса Христа, и његов силазак у Ад. Тиме је род наш позван из трулежи прешао ка вечном животу. Јер све дане у години превазилази Света Четрдесетница; а у њој опет, ова Света и Велика Седмица највећа је; и у Великој Седмици опет највећа је ова Велика и Света Субота. А назива се Велика Седмица, не као да су дужи ови дани, или

сати, него што су велика и надприродна чудеса, и изузетна дела Спаса нашега која су се у њој десила, а нарочито да-
нас. Јер као у првом стварању света, свако дело учинив-
ши Бог, и на крају најважније, у шести дан саздавши
човека, у седми почину од свих дела својих, и освети га,
назвавши га Субота, јер оно значи одмор. Тако и у уре-
ђењу духовног света све изврсно учинивши, и у шести
дан опет васпоставивши, иструелог человека и обно-
вивши га живоносним Крстом и смрћу, у садашњи опет
седми дан упокоји, савршеним одмором од дела, уснувши
животоприродним и спасоносним сном. Јер силази Реч
Божија с телом у гроб, а силази и у Ад нетљеном и бо-
жанском својом душом, која се смрћу раздвојила од тела,
коју је и предао у руке Оцу, Коме је и своју Кrv принео,
иако Он није тражио, а која је постала наше избављење.
Јер није Господња душа била задржана у Аду, као душе
других светаца. Јер како? Ништа она није имала на себи
од прародитељске клетве, као они. Но ни кrv није узео
непријатељ наш ћаво, иако је нас држао, којом смо били
купљени. Јер како друкчије, до само од Бога? Но и Бога
његов разбојник ћаво хтео је да узме. Ипак телесно, усе-
лио се у гроб Господ наш Исус Христос, и с божанством
које је било тесно сједињено с телом. А беше с Разбо-
јником и у Рају, и у Аду беше, као што је речено, са обо-
женом својом душом. А надприродно беше са Оцем, и
Духом, седећи с Њима, као Бог неограничен, а беше
свуда, јер нимало Божанство у гробу не страдаше, као ни
на Крсту. И тљеније dakле тело Господње претрпе, то
јест разрешење душе од тела; а трулежност, то јест
распадање тела и удова, потпуног губљења – никако. Но
Јосиф скинувши dakле, свето тело Господње, у гроб нови
сахранује, јер беше близу у врту, и камен врло велики на
уласу гроба положи. А Јudeјци по Петку, приступивши
говоре Пилату: Господине, сетисмо се, да ова варалица
рече, док још беше жив, после три дана устаћу. Сма-
трамо да би било добро да твоја власт нареди војницима
да утврде гроб. Одговори Пилат: Ако је dakле варалица,
што се бринете за његове речи? Док беше жив, као да
сведочаху да је умро. А кад је рекао: Устаћу! Нису ли од
позивања на Јону то закључили? А јамачно, ако се утвр-
ди гроб неће бити украден. О, како безумници све што

сами чињаху, против себе чихању не разумевајући! А по заповести Пилата, сами са својим војницима утврдише гроб и јако запечатише, да не би Васкрсење Христово било порицано, да је била туђа стража и печати. Но Ад од сада се грчи и безумствује, осећајући огромну силу, поврати дакле Христа, тврди и крајеугаони камен, кога је на кратко био прогутао. И све које је од века имао у утроби, учинивши их храном. Неизрецивим снисхоћењем твојим, Христе Боже наш, помилуј нас, амин.

Песма 7.

Ирмос: **Н**еизрециво чудо! Онај који је у пећи избавио преподобне Младиће из пламена, положе се у гроб мртав, бездахан, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Рањен би Ад, примивши у срце, Рањенога копљем у ребра; и стење огњем божанским уништаван, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Сјајан гроб! јер примивши у себе Створитеља као спавајућег, показа се божанска ризница живота, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Законом умирућих, полагање у гроб прима Живот свих, и њега показује извором васкрсења, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Једно беше Божанство Христово у Аду, и у гробу, и у Рају, нераздвојно са Оцем и Духом, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Песма 8.

Ирмос: **Н**ек иступи из себе дрхтећи небо, и нек се затресу темељи земље, јер гле у мртве се рачуна Онај који живи на висинама; и у гроб мали прима се као странац; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Разрушши се пречисти храм, а васпоставља палу скинију: јер Адаму првоме, Други, Који на висинама живи, сиђе до Адовых ризница; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Престаде смелост Ученикâ, а Ариматејац Јосиф првенствује; јер гледајући мртва и нага, Бога над свима, измольава и сахрањује, кличући: Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

О чудеса нових! О доброте! О неизразивог стрпљења! Јер вољно се под земљом запечаћује, Онај који живи на висинама, и као варалица Бог бива клеветан; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Хвалимо, благосиљамо... И опет Ирмос: Нек иступи...

Песма 9.

Ирмос: **Н**е ридај мене, Мати, гледајући у гробу Сина, кога си у утроби безсемено зачела; јер ћу васкрснути и прославићу се, и узнећу у слави, непрестано као Бог, оне који Те вером и љубављу величају.

У страном твоме порођају, избегавши болове надприродно, бејах блажена, Беспочетни Сине; а сада Тебе, Боже мој, гледајући бездахна мртва, мачем жалости прободена сам страшно; но васкрсни, да се узвеличам.

Земља ме покрива по мојој вољи, но страше се Адови вратари, Мати, видећи Ме одевена у окрвављену хаљину освете; јер, поразивши непријатеље Крстом као Бог, васкрснућу одмах, и узвеличаћу Те.

Нек се радује твар, нек се веселе сви земнородни, јер непријатељ Ад би оплењен; жене с миром нека сусрећу, јер избављам сверодног Адама са Евом, и у трећи дан ћу васкрснути.

Катавасија: Не ридај...

ЕКСАПОСТИЛАР, Глас 2.

Свет је Господ Бог наш. **Трипут.**

На хвалитне постављамо стихова 4. И певамо стихире самогласне, Глас 2.

Данас гроб држи Онога, Који држи у руци твар; камен покрива Онога који врлином покрива небеса; Живот спава, и Ад дрхти, и Адам од окова бива разрешен. Слава

твоме домостроју, којим извршивши сво вечно упокојење, даровао си нам, (Боже) свесвето из мртвих твоје вакрсење.

Какав је то гледани призор? Какав је то садашњи одмор? Цар векова, извршивши страдањем домострој, у гробу суботствује, дарујући нам ново суботствовање. Њему ускликнимо: Вакрсни Боже, суди земљи, јер Ти царујеш до века, имајући неизмерну велику милост.

Ходите да видимо Живот наш који у гробу лежи, да би оне који у гробовима леже оживио. Ходите данас сви који гледате уснуглог потомка Јудиног, пророчки Њему ускликнимо: Легавши уснуо си као лав, ко ће Те подићи, Царе? Но вакрсни самовластно, Који си дао Себе драговољно за нас. Господе, слава Теби.

Глас 6.

Проси Јосиф тело Исусово, и положи га у нови свој гроб; јер требаше Он из гроба, као из ложнице да изађе. Ти који си разорио моћ смрти, и људима отворио врата рајска, Господе, слава Теби.

Слава, Глас 6.

Данашији дан тајно прасликоваше велики Мојсије говорећи: И благослови Бог дан седми. Јер то је благословена Субота; она је дан одмора, у којем почину од свих дела својих Јединородни Син Божји, домостројем кроз смрт телом суботствовавши. И у оно што би враћајући се опет вакрсењем, дарова нам живот вечни, као једини благ и Човекољубац.

И сада, Богородичан. Глас 2.

Преблагословена Си Богородице Џево. Јер Рођеним од Тебе Ад би оплењен, Адам би поново призван, проклетство умртвљено, Ева ослобођена, смрт усмрћена, и ми оживесмо. Тога ради певајући кличемо: Благословен Христос, Бог наш, који си тако благоизволео, слава Теби.

СЛАВОСЛОВЉЕ ВЕЛИКО.

Свештеник се облачи у пуно свештеничко одјејање, и излази са светим Еванђељем, и са ПЛАШТАНИ-

**ЦОМ врши се трократни опход око цркве, уз појање:
Свети Боже ... По уласку у храм,**

Говори свештеник: Пазимо! Мир свима. Премудрост!

И ми тропар једном:

Благолики Јосиф, с дрвета скинувши пречисто тело твоје, плаштаницом чистом и мирисима га обави, у гробу новом сахранивши положи.

И говоримо тропар пророштва, Глас 2.

Христе, Који држиш све крајеве, изволио си да будеш гробом држан, да би из Адоваих жвала избавио човечанство, и вакрснувши оживио нас, као Бог бесмртан.

Преблагословена Си Богородице Ђево. Јер Рођеним од Тебе Ад би оплењен, Адам би поново призван, проклетство умртвљено, Ева ослобођена, смрт усмрћена, и ми оживесмо. Тога ради певајући кличемо: Благословен Христос, Бог наш, који си тако благоизволео, слава Теби.

Слава, И сада. Исто.

Затим ПРОКИМЕН, Глас 4.

Вакрсни, Боже, помози нам, и избави нас, ради славе Имена Твога.

Стих: Боже, ушима нашим слушасмо, и оци нам наши проповедаше.

Читање из Пророштва Језекиљевих.

Глава 37 (1-14).

Рука Господња дође нада ме, и Господ ме изведе у духу, постави ме у среду поља, које бијаше пуно кости.

И проведе ме покрај њих унаоколо, и где, бијаше их врло много у пољу, и где, бијаху врло сухе. И рече ми: сине човјечји, хоће ли оживјети ове кости? А ја рекох: Господе Господе, ти знаш. Тада ми рече: пророкуј за те кости, и

кажи им: сухе кости, чујте ријеч Господњу. Овако говори Господ Господ овијем костима: гле, ја ћу метнути у вас дух, и оживјећете. И метнућу на вас жиле, и обложићу вас месом, и навући ћу на вас кожу, и метнућу у вас дух и оживјећете, и познаћете да сам ја Господ. Тада стадох пророковати, како ми се заповједи; а кад пророковах наста глас, и гле потрес, и кости се прибраху свака ка својој кости. И погледах, и гле, по њима изидоше жиле и месо, и озго се кожа навуче; али духа не бјеше у њима. Тада ми рече: пророкуј духу, пророкуј, сине човјечји, и реци духу: овако вели Господ Господ: од четири вјетра дођи, душе, и дуни на ове побијене да оживе. И пророковах, како ми се заповједи и уђе у њих дух, и оживјеше, и стадоше на ноге, бјеше војска врло велика. Тада ми рече: сине човјечји, ове су кости сав дом Израиљев; гле, говоре: посахнуше кости наше и прође надање наше, пропадосмо. Зато пророкуј, и кажи им: овако вели Господ Господ: ево, ја ћу отворити гробове ваше, и извешћу вас из гробова ваших, народе мој, и довешћу вас у земљу Израиљеву. И познаћете да сам ја Господ, кад отворим гробове ваше, и изведем вас из гробова ваших, народе мој. И метнућу дух свој у вас да оживите, и наслићу вас у вашој земљи, и познаћете да ја говорим и чиним, говори Господ.

Прокимен Апостола, Глас 7.

Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја, не заборави сасвим убогих твојих.

Стих: Хвалићу Те, Господе, свим срцем мојим, јављаћу сва чудеса твоја.

Апостол, Коринћанима (5,6–8) и Галатима (3,13–14).

Браћо, не знате ли да мало квасца све тијесто укисели? Одбаците, dakle, стари квасац, да буде ново тијесто, као што сте бесквасни. Јер и Пасха наша Христос, жртвова се за нас. Зато да празнујемо не у квасцу старом, ни у квасцу злоће и неваљалства, него у бесквасним хљебовима искрености и истине. Христос

нас је искупио од проклетства закона поставши за нас проклетство, јер је написано: Проклет сваки који виси на дрвету; да на многобошцима буде благослов Авраамов у Христу Исусу, да примимо обећање Духа кроз вјеру.

Алилуја, Глас 5. Да васкрсне Бог, и развеју се не-пријатељи његови, и да беже од лица његова сви који Га mrзе.

Стих: Као што исчезава дим да исчезну, као што се топи восак на домаку огња.

Стих: Тако да погину грешници од лица Божија, а праведници да се узвеселе.

ЕВАНЂЕЉЕ од Матеја, зачало 114. (Глава 27,62-66).

Сутрадан пак по петку сабраше се првосвештеници и фарисеји код Пилата говорећи: Господару, сјети-смо се да онај варалица каза још за живота: Посли-је три дана устаћу. Зато заповједи да се утврди гроб до трећега дана да не дођу како ученици његови ноћу, да га не украду и не кажу народу; Устаде из мртвих; и биће посљедња превара гора од прве. Рече им Пилат: Имате стражу, идите те утврдите како знате. А они отишавши утврдише гроб са стражом и запечатише камен.

Затим ЈЕКТЕНИЈА: Рецимо сви..., и: Допунимо...

И остало као што је обично. И бива ОТПУСТ.

Први час пева се у Притвору. А трећи час, шести и девети, певају се заједно обично у Притвору са Блажен-има, у своје време.

